

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 165/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 165/02	Spojené věci C-143/20 a C-213/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polsko) – A v. O (C-143/20), G. W., E. S. v. A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Životní pojištění – Smlouvy o životním pojištění, které jsou spojeny s takzvanými ‚unit-linked‘ investičními fondy – Směrnice 2002/83/ES – Článek 36 – Směrnice 2002/92/ES – Článek 12 odst. 3 – Informační povinnost před uzavřením smlouvy – Informace o povaze podkladových aktiv pro pojistné smlouvy ‚unit-linked‘ – Oblast působnosti – Dosah – Směrnice 2005/29/ES – Článek 7 – Nekalé obchodní praktiky – Klamavé opomenutí“) . . .	2
2022/C 165/03	Věc C-160/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Rotterdam – Nizozemsko) – Stichting Rookpreventie Jeugd a další v. Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/40/EU – Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků – Výrobky nerespektující maximální úroveň emisí – Zákaz uvádění na trh – Metoda měření – Cigarety s filtrem, v němž jsou větrací mikroprůduchy – Měření emisí na základě norem ISO – Normy nevyhlášené v Úředním věstníku Evropské unie – Soulad s požadavky na vyhlášení stanovenými v čl. 297 odst. 1 SFEU, vykládaném ve světle zásady právní jistoty – Soulad se zásadou transparentnosti“)	3

2022/C 165/04	Věc C-175/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā apgabaltiesa – Lotyšsko) – „SS“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests („Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 2 – Oblast působnosti – Článek 4 – Pojem ‚zpracování‘ – Článek 5 – Zásady zpracování – Omezení účelů – Minimalizace údajů – Článek 6 – Zákonnost zpracování – Zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu, kterým je pověřen správce – Zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje – Článek 23 – Omezení – Zpracování údajů pro daňové účely – Žádost o sdělení informací o inzerátech na prodej vozidel zveřejněných na internetu – Přiměřenost“)	5
2022/C 165/05	Věc C-226/20 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL v. Evropská komise, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade („Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovozy plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny – Zastavení řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska – Zjišťování újmy – Souhrnné posouzení účinků dovozu z více než jedné třetí země – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 3 odst. 4 – Zastavení řízení bez přijetí opatření – Článek 9 odst. 2 – ‚Zanedbatelnost‘ dovozu – Prahová hodnota považovaná za zanedbatelnou – Posuzovací pravomoc Evropské komise“)	6
2022/C 165/06	Věc C-257/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia („Řízení o předběžné otázce – Daně – Srážková daň z fiktivních úroků v souvislosti s bezúročnou zápůjčkou poskytnutou dceřině společnosti-rezidentovi mateřskou společností-nerezidentem – Směrnice 2003/49/ES – Zdanění úroků mezi přidruženými společnostmi jednotlivých členských států – Článek 1 odst. 1 – Osvobození od srážkové daně – Článek 4 odst. 1 písm. d) – Vyloučení určitých plateb – Směrnice 2011/96/EU – Daň z příjmů právnických osob – Článek 1 odst. 1 písm. b) – Rozdělování zisku dceřinou společností-rezidentem její mateřské společnosti-nerezidentovi – Článek 5 – Osvobození od srážkové daně – Směrnice 2008/7/ES – Kapitálové vklady – Článek 3 – Kapitálové vklady – Článek 5 odst. 1 písm. a) – Osvobození od nepřímé daně – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Zdanění hrubé částky fiktivních úroků – Postup při vrácení přeplatku za účelem odpočtu nákladů spojených s poskytnutím zápůjčky a případného splacení – Rozdílné zacházení – Odůvodnění – Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy – Účinnost výběru daně – Boj proti daňovým únikům“)	6
2022/C 165/07	Věc C-262/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rayonen sad Lukovit – Bulharsko) – VB v. Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 8 – Článek 12 písm. a) – Články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie – Zkrácení běžné délky noční práce v porovnání s běžnou délkou denní práce – Pracovníci ve veřejném sektoru a pracovníci v soukromém sektoru – Rovné zacházení“)	7
2022/C 165/08	Věc C-283/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgie) – CO a další v. MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo („Řízení o předběžné otázce – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Mise Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (Eulex Kosovo) – Společná akce 2008/124/SZBP – Článek 8 odst. 3 a 5, čl. 9 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 – Postavení zaměstnavatele personálu na misi – Článek 16 odst. 5 – Subrogační účinek“)	8
2022/C 165/09	Věc C-290/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – „Latvijas Gāze“ AS („Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 2 bod 3 – Pojem ‚přeprava‘ – Článek 23 – Pravomoci přijímat rozhodnutí ohledně připojení skladovacích zařízení, zařízení na znovuzplyňování zkapalněného zemního plynu a průmyslových zakazníků k přepravní soustavě – Článek 32 odst. 1 – Přístup třetích osob k soustavě – Možnost přímého připojení konečných spotřebitelů k plynárenské přepravní soustavě“)	9

2022/C 165/10	Věc C-300/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Článek 2 písm. a) – Pojem ‚plány a programy‘ – Článek 3 odst. 2 písm. a) – Akty připravené v určitých odvětvích a stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice 2011/92/EU – Článek 3 odst. 4 – Akt stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů – Vyhláška o ochraně krajiny přijatá místním orgánem“)	10
2022/C 165/11	Věc C-364/20 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA v. Jednotný výbor pro řešení krizí, Evropská centrální banka („Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Článek 18 – Postup řešení krize – Prohlášení krizové situace nebo hrozby krizové situace ze strany ECB – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí nepřijmout řešení – Neexistence veřejného zájmu – Likvidace v souladu s vnitrostátním právem – Akcionáři – Neexistence přímého dotčení – Nepřípustnost“)	11
2022/C 165/12	Věc C-389/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo – Španělsko) – CJ v. Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) („Řízení o předběžné otázce – Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení – Směrnice 79/7/EHS – Článek 4 odst. 1 – Zákaz diskriminace na základě pohlaví – Pracovníci v domácnosti – Ochrana pro případ nezaměstnanosti – Vyloučení – Zvláštní znevýhodnění pracovníků ženského pohlaví – Legitimní cíle sociální politiky – Proporcionalita“)	11
2022/C 165/13	Věc C-451/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG („Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 3 odst. 1 – Rozsah působnosti – Přímo navazující let s odletem ze třetí země a místem určení ve třetí zemi – Jediná rezervace u leteckého dopravce Společenství – Přímo navazující let na území členského státu – Článek 5 odst. 1 písm. c) bod iii) a článek 7 – Zpožděný přesměrovaný let – Zohlednění hodiny skutečného přiletu pro účely náhrady škody“)	12
2022/C 165/14	Věc C-452/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – PJ v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2014/40/EU – Článek 23 odst. 3 – Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku – Zákaz prodeje tabákových výrobků nezletilým – Systém sankcí – Účinné, přiměřené a odrazující sankce – Povinnost prodejců tabákových výrobků ověřit věk kupujícího při prodeji těchto výrobků – Pokuta – Provozování baru s prodejem tabáku – Pozastavení oprávnění provozovat živnost na dobu patnácti dnů – Zásada proporcionality – Zásada obezřetnosti“)	13
2022/C 165/15	Věc C-463/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d’État – Belgie) – Namur-Est Environnement ASBL v. Région wallonne („Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť – Vztah mezi posuzovacím a povolovacím postupem podle článku 2 směrnice 2011/92/EU a vnitrostátním postupem pro udělení výjimky z opatření na ochranu druhů stanovených směrnicí 92/43/EHS – Pojem ‚povolení‘ – Komplexní rozhodovací proces – Povinnost provést posouzení – Věcný rozsah – Procesní fáze, ve které musí být zaručena účast veřejnosti na rozhodovacím procesu“)	13

2022/C 165/16	Věc C-483/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – XXXX v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides („Řízení o předběžné otázce – Společná azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Nepřípustnost žádosti o mezinárodní ochranu podané v členském státě státním příslušníkem třetí země, kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka v jiném členském státě, zatímco nezletilé dítě tohoto státního příslušníka, požívající doplňkové ochrany, pobývá v prvním členském státě – Listina základních práv Evropské unie – Článek 7 – Právo na respektování rodinného života – Článek 24 – Nejvlastnější zájem dítěte – Neexistence porušení článků 7 a 24 Listiny základních práv z důvodu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu – Směrnice 2011/95/EU – Článek 23 odst. 2 – Povinnost členských států zajistit zachování celistvosti rodiny osob požívajících mezinárodní ochrany“)	14
2022/C 165/17	Věc C-532/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Alstom Transport SA v. Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 92/13/EHS – Postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací – Článek 1 odst. 1 a 3 – Přístup k přezkumnému řízení – Článek 2c – Lhůty pro podání návrhu na přezkum – Výpočet – Návrh na přezkum rozhodnutí o připuštění uchazeče“)	15
2022/C 165/18	Věc C-536/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa“ UAB v. M. Š. („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/83/EU – Spotřebitelské smlouvy – Pojem ‚obchodník‘ – Informační povinnost týkající se smluv na dálku – Požadavek poskytnout požadované informace jasným a srozumitelným jazykem a na trvalém nosiči“)	16
2022/C 165/19	Věc C-563/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Warszawie – Polsko) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego („Řízení o předběžné otázce – Železniční doprava – Směrnice 2001/14/ES – Článek 4 – Stanovení poplatků za infrastrukturu rozhodnutím provozovatele infrastruktury – Článek 30 odst. 2 – Právo železničních podniků na správní opravný prostředek – Článek 30 odst. 6 – Soudní přezkum rozhodnutí regulačního subjektu“)	17
2022/C 165/20	Věc C-582/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – SC Cridar Cons SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Články 167 a 168 – Nárok na odpočet – Odepření – Daňový únik – Provádění důkazů – Přerušení řízení o správní stížnosti týkající se daňového výměru, kterým byl odepřen nárok na odpočet, dokud nebude znám výsledek trestního řízení – Procesní autonomie členských států – Zásada daňové neutrality – Právo na řádnou správu – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie)	18
2022/C 165/21	Věc C-590/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Itálie) – Presidenza del Consiglio dei Ministri a další v. UK a další („Řízení o předběžné otázce – Koordinace právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů – Směrnice 75/363/EHS a 82/76/EHS – Odborná příprava lékařů specialisty – Přiměřená odměna – Použití směrnice 82/76/EHS na odbornou přípravu, která započala přede dnem jejího vstupu v platnost a pokračuje i po uplynutí lhůty pro její provedení“)	19
2022/C 165/22	Věc C-605/20: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. c) – Časová působnost – Plnění, která jsou předmětem DPH – Poskytování služeb za úplatu – Kritéria – Vztah uvnitř skupiny – Plnění spočívající v opravě nebo výměně dílů větrných generátorů, na které se vztahuje záruka, a ve vypracování hlášení vad – Vrubopisy vystavené poskytovatelem služeb bez uvedení DPH – Odpočet DPH provedený poskytovatelem služeb ze zboží a služeb, které mu byly fakturovány jeho subdodavateli v souvislosti s těmiž plněními“)	19

2022/C 165/23	Spojené věci C-52/21 a C-53/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgie) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL v. Belgický stát (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL v. Belgický stát (C-53/21) („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Článek 56 SFEU – Omezení – Daňové právní předpisy – Korporační daň – Povinnost odběratelů služeb, aby vyhotovili a předali daňové správé doklady o částkách fakturovaných poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě – Neexistence takové povinnosti, pokud jde o poskytování služeb čistě vnitrostátní povahy – Odůvodnění – Účinnost daňového dohledu – Přiměřenost“)	20
2022/C 165/24	Věc C-430/21: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Craiova – Rumunsko) – řízení zahájené RS („Řízení o předběžné otázce – Právní stát – Nezávislost soudnictví – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Přednost unijního práva – Absence oprávnění vnitrostátního soudu posuzovat, zda je s unijním právem v souladu vnitrostátní právní úprava, o níž ústavní soud dotyčného členského státu rozhodl, že je v souladu s Ústavou – Kárné řízení“)	21
2022/C 165/25	Spojené věci C-562/21 PPU a C-563/21 PPU: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropských zatýkacích rozkazů vydaných proti X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Postupy předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 druhý pododstavec – Základní právo na spravedlivý proces před nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem – Systémové nebo celoplošné nedostatky – Dvoufázový přezkum – Kritéria pro uplatnění – Povinnost vykonávajícího justičního orgánu konkrétním a přesným způsobem ověřit, zda existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, bude v případě předání vystavena skutečnému nebezpečí porušení svého základního práva na spravedlivý proces před nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem“)	21
2022/C 165/26	Věc C-437/20: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. ledna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Parma – Itálie) – trestní řízení vedené proti ZI, TQ („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Hazardní hry – Koncese pro výkon činnosti přijímání sázek – Prodloužení již udělených koncesí – Legalizace středisek pro přenos dat, která vykonávají tuto činnost bez koncese a pořádkově-správního povolení – Krátká lhůta – Zjevná nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)	22
2022/C 165/27	Věc C-550/21: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma – Itálie) – Leonardo SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty – Nedostatečné upřesnění – Zjevná nepřípustnost“)	23
2022/C 165/28	Věc C-63/22: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – TV v. Land Hessen („Ochrana osobních údajů – Informační agentura (oddělení pro ekonomické informace) – Posuzování úvěrové způsobilosti (scoring) fyzických osob na základě neověřených informací poskytnutých věřiteli – Zákonnost zpracování údajů a společná odpovědnost za toto zpracování“)	23
2022/C 165/29	Věc C-322/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. května 2021 Robertem Alejandrem Macías Chávezem, Josém Marióu Castillejo Oriolem a Fernandem Presenciou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2021 ve věci T-719/20, Macías Chávez a další v. Španělsko a Parlament	24
2022/C 165/30	Věc C-557/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. září 2021 Acciona, S.A. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. června 2021 ve věci T-362/20, Acciona v. EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Věc C-710/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 25. listopadu 2021 – IEF Service GmbH v. HB	24
2022/C 165/32	Věc C-817/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 21. prosince 2021 – R.I. v. Inspekția Judiciară, N.L	25
2022/C 165/33	Věc C-827/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 30. prosince 2021 – Banca A v. A.N.A.F., předseda A.N.A.F.	26
2022/C 165/34	Věc C-15/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. ledna 2022 – RF v. Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Věc C-23/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 10. ledna 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Věc C-51/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 25. ledna 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. v. Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Věc C-62/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 1. února 2022 – IA v. DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Věc C-70/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 1. února 2022 – Viagogo AG v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Věc C-73/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. února 2022 Grupa Azoty S.A., Azomureș SA a Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloedapis proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2021 ve věci T-726/20, Grupa Azoty a další v. Komise	29
2022/C 165/40	Věc C-77/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. února 2022 Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2021 ve věci T-741/20, Advansa Manufacturing a další v. Komise	31
2022/C 165/41	Věc C-86/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 9. února 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. v. Ministero della Transizione Ecologica (dříve Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Věc C-97/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Essen (Německo) dne 10. února 2022 – DC v. HJ	33
Tribunál		
2022/C 165/43	Věc T-434/21: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2022 – TO v. EEA (Veřejná služba – Výkon rozsudku Tribunálu – Rozhodnutí, které nebylo napadeno ve stanovených lhůtách – Právní moc – Bezpodmínečný závazek OOUPS v kontextu smírného narovnání sporu mimo Tribunál – Nabídka na smírné urovnání sporu neakceptovaná žalobkyní – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Nepřípustnost)	34
2022/C 165/44	Věc T-71/22: Žaloba podaná dne 27. ledna 2022 – BNP Paribas v. SRB	34
2022/C 165/45	Věc T-86/22: Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ v. EIB	36
2022/C 165/46	Věc T-87/22: Žaloba podaná dne 17. února 2022 – Hahn Rechtsanwälte v. Komise	38
2022/C 165/47	Věc T-101/22: Žaloba podaná dne 21. února 2022 – OG a další v. Komise	39

2022/C 165/48	Věc T-102/22: Žaloba podaná dne 22. února 2022 – Transgourmet Ibérica v. EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Věc T-106/22: Žaloba podaná dne 24. února 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Věc T-107/22: Žaloba podaná dne 28. února 2022 – Adegas Ponte da Boga v. EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Věc T-113/22: Žaloba podaná dne 3. března 2022 – OK v. ESVČ	42

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2022/C 165/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 158, 11.4.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 148, 4.4.2022

Úř. věst. C 138, 28.3.2022

Úř. věst. C 128, 21.3.2022

Úř. věst. C 119, 14.3.2022

Úř. věst. C 109, 7.3.2022

Úř. věst. C 95, 28.2.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polsko) – A v. O (C-143/20), G. W., E. S. v. A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Spojené věci C-143/20 a C-213/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Životní pojištění – Smlouvy o životním pojištění, které jsou spojeny s takzvanými ‚unit-linked‘ investičními fondy – Směrnice 2002/83/ES – Článek 36 – Směrnice 2002/92/ES – Článek 12 odst. 3 – Informační povinnost před uzavřením smlouvy – Informace o povaze podkladových aktiv pro pojistné smlouvy ‚unit-linked‘ – Oblast působnosti – Dosah – Směrnice 2005/29/ES – Článek 7 – Nekalé obchodní praktiky – Klamavé opomenutí“)

(2022/C 165/02)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Žalované: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Výrok

- 1) Článek 36 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které jsou v něm uvedeny, musí být sděleny spotřebiteli, který jako pojištěná osoba přistoupí ke smlouvě o hromadném životním pojištění spojené s investičním fondem, uzavřené mezi pojišťovnou a podnikem, který je pojistníkem. Přísluší pojišťovně, aby tyto informace poskytla podniku, který je pojistníkem, jenž je musí předat tomuto spotřebiteli před tím, než přistoupí k této smlouvě, přičemž k nimž musí být doplněno jakékoli další upřesnění, které se jeví jako nezbytné s ohledem na požadavky a potřeby tohoto spotřebitele v souladu s tímto ustanovením ve spojení s čl. 12 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění.
- 2) Článek 36 odst. 1 směrnice 2002/83 ve spojení s její přílohou III bodem A písm. a) 12 musí být vykládán v tom smyslu, že údaje o povaze podkladových aktiv, které musí být spotřebiteli sděleny před tím, než přistoupí ke smlouvě o hromadném životním pojištění spojené s investičním fondem, musí obsahovat údaje o základních vlastnostech těchto podkladových aktiv. Tyto údaje:

— musí zahrnovat jasné, přesné a srozumitelné informace o hospodářské a právní povaze uvedených podkladových aktiv, jakož i o strukturálních rizicích spojených s uvedenými podkladovými aktivy, a

- nemusí nezbytně zahrnovat vyčerpávající informace o povaze a míře veškerých rizik spojených s investováním do těchto podkladových aktiv, ani tytéž informace, jaké emitent finančních nástrojů, které je tvoří, sdělil pojišťovně na základě čl. 19 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS.
- 3) Článek 36 odst. 1 směrnice 2002/83 musí být vykládán v tom smyslu, že informace uvedené v příloze III bodě A písm. a) 12 této směrnice nemusí být nezbytně sděleny spotřebiteli, který v postavení pojištěné osoby přistupuje ke smlouvě o hromadném životním pojištění spojené s investičním fondem v rámci samostatně vymezeného předmluvního procesu a uvedený čl. 36 odst. 1 nebrání vnitrostátnímu ustanovení, na základě něhož stačí, aby tyto informace byly uvedeny v této smlouvě, je-li tomuto spotřebiteli předána před jeho přistoupením včas, aby mu bylo umožněno se znalostí věci učinit informovanou volbu pojistného produktu, který nejlépe odpovídá jeho potřebám.
- 4) Článek 36 odst. 1 směrnice 2002/83 musí být vykládán v tom smyslu, že nevyžaduje, aby se mělo za to, že skutečnost, že povinnost sdělit informace uvedené v příloze III bodě A písm. a) 12 této směrnice nebyla řádně splněna, má za následek neplatnost či neúčinnost smlouvy o hromadném životním pojištění spojené s investičním fondem nebo prohlášení o přistoupení k této smlouvě, a přiznává tak spotřebiteli, který k této smlouvě přistoupil, právo na vrácení uhrazených plateb pojistného, to však pouze pokud procesní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro výkon práva uplatňovat tuto informační povinnost nemohou zpochybnit účinnost tohoto práva tím, že tohoto spotřebitele odradí od jeho uplatnění.
- 5) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládán v tom smyslu, že opomenutí sdělit spotřebiteli, který přistupuje ke smlouvě o hromadném životním pojištění spojené s investičním fondem, informace uvedené v čl. 36 odst. 1 směrnice 2002/83 ve spojení s její přílohou III bodem A písm. a) 12, může představovat klamavé opomenutí ve smyslu výše uvedeného článku 7.

(¹) Úř. věst. C 209, 22.6.2020.
Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Rotterdam – Nizozemsko) – Stichting Rookpreventie Jeugd a další v. Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(Věc C-160/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/40/EU – Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků – Výrobky nerespektující maximální úroveň emisí – Zákaz uvádění na trh – Metoda měření – Cigarety s filtrem, v němž jsou větrací mikroprůduchy – Měření emisí na základě norem ISO – Normy nevyhlášené v Úředním věstníku Evropské unie – Soulad s požadavky na vyhlášení stanovenými v čl. 297 odst. 1 SFEU, vykládaném ve světle zásady právní jistoty – Soulad se zásadou transparentnosti“)

(2022/C 165/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Rotterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Žalovaný: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

za přítomnosti: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES musí být vykládán v tom smyslu, že stanoví, že maximální úrovně emisí dehtu, nikotinu a oxidu uhelnatého z cigaret určených k uvedení na trh nebo vyrobených v členských státech, stanovené v čl. 3 odst. 1 této směrnice, musí být měřeny podle metod měření vyplývajících z norem ISO 4387, 10315, 8454 a 8243, na které odkazuje uvedený čl. 4 odst. 1.
- 2) Přezkum první otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 z hlediska zásady transparentnosti, nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie a čl. 297 odst. 1 SFEU vykládaného ve světle zásady právní jistoty.
- 3) Přezkum třetí otázky písm. a) neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 z hlediska čl. 5 odst. 3 rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku.
- 4) Přezkum třetí otázky písm. b) neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 z hlediska čl. 114 odst. 3 SFEU, rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, jakož i článků 24 a 35 Listiny základních práv Evropské unie.
- 5) V případě, že by čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 nebylo možné uplatňovat vůči jednotlivcům, metoda použitá pro účely čl. 3 odst. 1 této směrnice musí být vhodná, s ohledem na vědecký vývoj nebo mezinárodně dohodnuté normy, k měření úrovní emisí vznikajících při užití cigarety za zamýšleným účelem, a musí brát za svůj základ vysokou úroveň ochrany lidského zdraví, zejména v případě mladých lidí, přičemž přesnost měření získaných touto metodou musí být ověřena laboratořemi schválenými a sledovanými příslušnými orgány členských států ve smyslu čl. 4 odst. 2 uvedené směrnice.

(1) Úř. věst. C 222, 6.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā apgabaltiesa – Lotyšsko) – „SS“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-175/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 2 – Oblast působnosti – Článek 4 – Pojem ‚zpracování‘ – Článek 5 – Zásady zpracování – Omezení účelů – Minimalizace údajů – Článek 6 – Zákonnost zpracování – Zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu, kterým je pověřen správce – Zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje – Článek 23 – Omezení – Zpracování údajů pro daňové účely – Žádost o sdělení informací o inzertech na prodej vozidel zveřejněných na internetu – Přiměřenost“)

(2022/C 165/04)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „SS“ SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Výrok

- 1) Ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí být vykládána v tom smyslu, že požadavkům stanoveným tímto nařízením, zejména požadavkům uvedeným v jeho čl. 5 odst. 1, podléhá shromažďování informací, které zahrnují značné množství osobních údajů, daňovou správou členského státu od hospodářského subjektu.
- 2) Ustanovení nařízení 2016/679 musí být vykládána v tom smyslu, že se daňová správa členského státu nemůže odchýlit od ustanovení čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení, pokud jí takové právo nebylo přiznáno legislativním opatřením ve smyslu čl. 23 odst. 1 tohoto nařízení.
- 3) Ustanovení nařízení 2016/679 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby daňová správa členského státu uložila poskytovateli internetových inzertních služeb povinnost sdělit jí informace týkající se daňových poplatníků, kteří zveřejnili inzertaty v některé z rubrik jeho internetového portálu, pokud zejména platí, že jsou tyto údaje nezbytné pro konkrétní účely, pro které jsou shromažďovány, a doba, po kterou jsou uvedené údaje shromažďovány, nepřesahuje dobu nezbytně nutnou k dosažení sledovaného cíle obecného zájmu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 6.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 – Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL v. Evropská komise, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Věc C-226/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovozy plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny – Zastavení řízení ve vztahu k dovozu ze Srbska – Zjišťování újmy – Souhrnné posouzení účinků dovozu z více než jedné třetí země – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 3 odst. 4 – Zastavení řízení bez přijetí opatření – Článek 9 odst. 2 – ‚Zanedbatelnost‘ dovozu – Prahová hodnota považovaná za zanedbatelnou – Posuzovací pravomoc Evropské komise“)

(2022/C 165/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (zástupci: J. Killick a G. Forwood, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: původně T. Maxian Rusche a A. Demeneix, poté T. Maxian Rusche a G. Luengo, zmocněnci), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (zástupce: R. Luff, advokát)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 21.09.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven administrativen sad – Bulharsko) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Věc C-257/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Srážková daň z fiktivních úroků v souvislosti s bezúročnou zápůjčkou poskytnutou dceřině společnosti-rezidentovi mateřskou společností-nerezidentem – Směrnice 2003/49/ES – Zdanění úroků mezi přidruženými společnostmi jednotlivých členských států – Článek 1 odst. 1 – Osvobození od srážkové daně – Článek 4 odst. 1 písm. d) – Vyloučení určitých plateb – Směrnice 2011/96/EU – Daň z příjmů právnických osob – Článek 1 odst. 1 písm. b) – Rozdělování zisku dceřinou společností-rezidentem její mateřské společnosti-nerezidentovi – Článek 5 – Osvobození od srážkové daně – Směrnice 2008/7/ES – Kapitálové vklady – Článek 3 – Kapitálové vklady – Článek 5 odst. 1 písm. a) – Osvobození od nepřímé daně – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Zdanění hrubé částky fiktivních úroků – Postup při vrácení přeplatku za účelem odpočtu nákladů spojených s poskytnutím zápůjčky a případného splacení – Rozdílné zacházení – Odůvodnění – Vyvážené rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy – Účinnost výběru daně – Boj proti daňovým únikům“)

(2022/C 165/06)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

za přítomnosti: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. d) této směrnice, článkem 5 směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady (EU) 2015/121 ze dne 27. ledna 2015, jakož i články 3 a 5 směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zdanění v podobě srážkové daně fiktivních úroků, které by byla povinna zaplatit dceřiná společnost-rezident, jíž byla mateřskou společností-nerezidentem poskytnuta bezúročná zápůjčka, této mateřské společnosti za tržních podmínek.
- 2) Článek 63 SFEU ve světle zásady proporcionality musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví zdanění formou srážkové daně z fiktivních úroků, které by byla povinna zaplatit dceřiná společnost-rezident, jíž byla mateřskou společností-nerezidentem poskytnuta bezúročná zápůjčka, této mateřské společnosti za tržních podmínek, pokud se tato srážková daň vybírá z hrubé výši těchto úroků, aniž by bylo možné v této fázi odečíst náklady spojené s touto zápůjčkou, přičemž pro přepočítání uvedené srážkové daně a její případné vrácení je nezbytné následné podání žádosti v tomto smyslu, pokud délka postupu stanoveného za tímto účelem touto vnitrostátní právní úpravou není nepřiměřená a přeplatky jsou vráceny včetně úroků.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Rayonen sad Lukovit – Bulharsko) – VB v. Glavna direkcia „Požarna bezopasnost
i zaštita na naselenieto“**

(Věc C-262/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES –
Článek 8 – Článek 12 písm. a) – Články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie – Zkrácení běžné
délky noční práce v porovnání s běžnou délkou denní práce – Pracovníci ve veřejném sektoru a pracovníci
v soukromém sektoru – Rovné zacházení“)

(2022/C 165/07)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Lukovit

Účastníci původního řízení

Žalobce: VB

Žalovaný: Glavna direkcia „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“

Výrok

- 1) Článek 8 a čl. 12 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládány v tom smyslu, že neukládají povinnost přijmout vnitrostátní právní úpravu, která stanoví, že běžná délka noční práce pro takové pracovníky ve veřejném sektoru, jako jsou policisté a hasiči, je kratší než běžná délka denní práce stanovená pro tyto pracovníky. Na takové pracovníky se v každém případě musí vztahovat jiná ochranná opatření v oblasti pracovní doby, mzdy, náhrad nebo podobných výhod, která umožňují kompenzovat zvláštní náročnost, jež s sebou nese noční práce, kterou vykonávají.
- 2) Články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se běžná délka noční práce stanovená právními předpisy členského státu na sedm hodin v případě pracovníků v soukromém sektoru nevztahovala na pracovníky ve veřejném sektoru, včetně policistů a hasičů, pokud je takové rozdílné zacházení založeno na objektivním a důvodném kritériu, tj. pokud je v souladu s právně přípustným cílem sledovaným uvedenými právními předpisy a pokud je tato rozdílnost přiměřená tomuto cíli.

(¹) Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgie) – CO a další v. MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

(Věc C-283/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) – Mise Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (Eulex Kosovo) – Společná akce 2008/124/SZBP – Článek 8 odst. 3 a 5, čl. 9 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 – Postavení zaměstnavatele personálu na misi – Článek 16 odst. 5 – Subrogační účinek“)

(2022/C 165/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobci: CO a další

Žalovaní: MJ, Evropská komise, Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Eulex Kosovo

Výrok

Článek 16 odst. 5 společné akce Rady 2008/124/SZBP ze dne 4. února 2008 o Misi Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu, Eulex Kosovo, ve znění rozhodnutí 2014/349/SZBP ze dne 12. června 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že ode dne 15. června 2014 označuje misi v Kosovu na podporu právního státu, Eulex Kosovo, uvedenou v článku této společné akce, jako odpovědnou osobu, a tedy žalovanou v rámci všech žalob týkajících se důsledků plnění mise, která jí byla svěřena, a to bez ohledu na okolnost, zda skutečnosti, na nichž je taková žaloba založena, nastaly před 12. červnem 2014, kdy vstoupilo v platnost rozhodnutí 2014/349.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Satversmes tiesa – Lotyšsko) – „Latvijas Gāze“ AS

(Věc C-290/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Vnitřní trh se zemním plynem – Směrnice 2009/73/ES – Článek 2 bod 3 – Pojem ‚přeprava‘ – Článek 23 – Pravomoci přijímat rozhodnutí ohledně připojení skladovacích zařízení, zařízení na znovuzplynování zkapalněného zemního plynu a průmyslových zákazníků k přepravní soustavě – Článek 32 odst. 1 – Přístup třetích osob k soustavě – Možnost přímého připojení konečných spotřebitelů k plynárenské přepravní soustavě“)

(2022/C 165/09)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: „Latvijas Gāze“ AS

za přítomnosti: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Výrok

- 1) Článek 23 a čl. 32 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES musí být vykládány v tom smyslu, že z nich nevyplývá, že členské státy musí přijmout právní úpravu, podle které si každý konečný spotřebitel může zvolit připojení buď k přepravní, nebo k distribuční plynárenské soustavě a provozovatel předmětné soustavy mu musí umožnit, aby se k ní připojil.
- 2) Článek 23 směrnice 2009/73 musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá členským státům povinnost přijmout právní úpravu, podle které se k plynárenské přepravní soustavě může připojit jen průmyslový zákazník.
- 3) Článek 2 bod 3 a článek 23 směrnice 2009/73 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, podle které přeprava zemního plynu zahrnuje přepravu zemního plynu přímo do rozvodné sítě zemního plynu konečného spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bund Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim

(Věc C-300/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2001/42/ES – Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí – Článek 2 písm. a) – Pojem ‚plány a programy‘ – Článek 3 odst. 2 písm. a) – Akty připravené v určitých odvětvích a stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice 2011/92/EU – Článek 3 odst. 4 – Akt stanovící rámec pro budoucí schvalování záměrů – Vyhláška o ochraně krajiny přijatá místním orgánem“)

(2022/C 165/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Žalovaný: Landkreis Rosenheim

za účasti: Landesanstalt für Umwelt, Volkshilfe und Verbraucherschutz Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní opatření, jehož cílem je ochrana přírody a krajiny a jež za tímto účelem stanoví obecné zákazy a povinnosti získat povolení, aniž stanoví dostatečně podrobná pravidla týkající se obsahu, přípravy a provádění záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí nespadá do působnosti tohoto ustanovení.
- 2) Článek 3 odst. 4 směrnice 2001/42 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní opatření, jehož cílem je ochrana přírody a krajiny a jež za tímto účelem stanoví obecné zákazy a povinnosti získat povolení, aniž stanoví dostatečně podrobná pravidla týkající se obsahu, přípravy a provádění záměrů, nespadá do působnosti tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 14.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA v. Jednotný výbor pro řešení krizí, Evropská centrální banka

(Věc C-364/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Článek 18 – Postup řešení krize – Prohlášení krizové situace nebo hrozby krizové situace ze strany ECB – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí nepřijmout řešení – Neexistence veřejného zájmu – Likvidace v souladu s vnitrostátním právem – Akcionáři – Neexistence přímého dotčení – Nepřípustnost“)

(2022/C 165/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (zástupce: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: původně H. Ehlers, A. Valavanidou a E. Muratori, poté H. Ehlers a M. E. Muratori, zmocněnci, ve spolupráci s B. Heenan, solicitor, J. Rivasem Andrésem a A. Manzanegue Valverde, abogados), Evropská centrální banka (zástupkyně: E. Koupepidou a G. Marafioti, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Ernests Bernis a Oļegs Fiļs, OF Holding SIA a Cassandra Holding Company SIA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí.
- 3) Evropská centrální banka ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Španělsko) – CJ v. Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Věc C-389/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení – Směrnice 79/7/EHS – Článek 4 odst. 1 – Zákaz diskriminace na základě pohlaví – Pracovníci v domácnosti – Ochrana pro případ nezaměstnanosti – Vyloučení – Zvláštní znevýhodnění pracovníků ženského pohlaví – Legitimní cíle sociální politiky – Proporcionalita“)

(2022/C 165/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: CJ

Žalovaná: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které vylučuje dávky v nezaměstnanosti z dávek sociálního zabezpečení poskytovaných pracovníkům v domácnosti ze zákonného systému sociálního zabezpečení, jelikož toto ustanovení znevýhodňuje zvláště pracovníky ženského pohlaví v porovnání s pracovníky mužského pohlaví a není odůvodněno objektivními faktory prostými jakékoliv diskriminace na základě pohlaví.

(¹) Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Korneuburg – Rakousko) – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG

(Věc C-451/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Článek 3 odst. 1 – Rozsah působnosti – Přímý navazující let s odletem ze třetí země a místem určení ve třetí zemi – Jediná rezervace u leteckého dopravce Společenství – Přímý navazující let na území členského státu – Článek 5 odst. 1 písm. c) bod iii) a článek 7 – Zpožděný přesměrovaný let – Zohlednění hodiny skutečného příletu pro účely náhrady škody“)

(2022/C 165/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Airhelp Limited

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Výrok

Článek 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že se toto nařízení nepoužije na přímý navazující let, který byl předmětem jediné rezervace a který se skládá ze dvou úseků letu, které mají být provozovány leteckým dopravcem Společenství, pokud se letiště odletu prvního úseku letu i letiště příletu druhého úseku letu nacházejí ve třetí zemi, přičemž na území členského státu se nachází pouze letiště, kde se uskutečňuje mezipřistání.

(¹) Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – PJ v. Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Věc C-452/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Směrnice 2014/40/EU – Článek 23 odst. 3 – Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku – Zákaz prodeje tabákových výrobků nezletilým – Systém sankcí – Účinné, přiměřené a odrazující sankce – Povinnost prodejců tabákových výrobků ověřit věk kupujícího při prodeji těchto výrobků – Pokuta – Provozování baru s prodejem tabáku – Pozastavení oprávnění provozovat živnost na dobu patnácti dnů – Zásada proporcionality – Zásada obezřetnosti“)

(2022/C 165/14)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: PJ

Žalovaní: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Výrok

Zásada proporcionality musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v případě prvního porušení zákazu prodeje tabákových výrobků nezletilým stanoví kromě uložení správní pokuty i pozastavení oprávnění hospodářského subjektu, který porušil tento zákaz prodávat takové výrobky, provozovat živnost na dobu patnácti dnů, pokud taková právní úprava nepřekračuje meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cíle chránit lidské zdraví, a zejména omezit rozšíření kuřáctví mezi mladými lidmi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d’État – Belgie) – Namur-Est Environnement ASBL v. Région wallonne

(Věc C-463/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť – Vztah mezi posuzovacím a povolovacím postupem podle článku 2 směrnice 2011/92/EU a vnitrostátním postupem pro udělení výjimky z opatření na ochranu druhů stanovených směrnicí 92/43/EHS – Pojem ‚povolení‘ – Komplexní rozhodovací proces – Povinnost provést posouzení – Věcný rozsah – Procesní fáze, ve které musí být zaručena účast veřejnosti na rozhodovacím procesu“)

(2022/C 165/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d’État

Účastnice původního řízení

Žalobce: Namur-Est Environnement ASBL

Žalovaný: Région wallonne

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/ES ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládána v tom smyslu, že rozhodnutí přijaté podle čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které za účelem uskutečnění záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92 opravňuje oznamovatele odchýlit se od opatření použitelných v oblasti ochrany druhů, spadá do procesu povolování tohoto záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice, pokud tento záměr nemůže být realizován, aniž jeho oznamovatel získá takové rozhodnutí, a pokud si dále orgán příslušný k povolení uvedeného záměru zachovává možnost přísnějšího posouzení jeho vlivů na životní prostředí, než tomu bylo v uvedeném rozhodnutí.
- 2) Směrnice 2011/92 musí být zejména s ohledem na své články 6 a 8 vykládána v tom smyslu, že přijetí předběžného rozhodnutí povolujícího oznamovateli odchýlit se od opatření použitelných v oblasti ochrany druhů za účelem uskutečnění záměru ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice nemusí nutně předcházet účast veřejnosti, pokud je tato účast účinně zajištěna před přijetím rozhodnutí, které má přijmout orgán příslušný k případnému povolení daného záměru.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgique) – XXXX v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Věc C-483/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Nepřípustnost žádosti o mezinárodní ochranu podané v členském státě státním příslušníkem třetí země, kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka v jiném členském státě, zatímco nezletilé dítě tohoto státního příslušníka, požívající doplňkové ochrany, pobývá v prvním členském státě – Listina základních práv Evropské unie – Článek 7 – Právo na respektování rodinného života – Článek 24 – Nejvlastnější zájem dítěte – Neexistence porušení článků 7 a 24 Listiny základních práv z důvodu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu – Směrnice 2011/95/EU – Článek 23 odst. 2 – Povinnost členských států zajistit zachování celistvosti rodiny osob požívajících mezinárodní ochrany“)

(2022/C 165/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: XXXX

Žalovaný: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Výrok

Článek 33 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být ve světle článku 7 a čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát využil možnosti, kterou mu dává toto ustanovení, odmítnout žádost o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou z důvodu, že žadatelé již bylo přiznáno postavení uprchlíka jiným členským státem, pokud je žadatelem otec nezletilého dítěte bez doprovodu požívajícího doplňkové ochrany v prvním členském státě, přičemž však není dotčeno použití čl. 23 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

(¹) Úř. věst. C 9, 11.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Alstom Transport SA v. Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Věc C-532/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 92/13/EHS – Postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací – Článek 1 odst. 1 a 3 – Přístup k přezkumnému řízení – Článek 2c – Lhůty pro podání návrhu na přezkum – Výpočet – Návrh na přezkum rozhodnutí o přípuštění uchazeče“)

(2022/C 165/17)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Alstom Transport SA

Žalované: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Výrok

Článek 1 odst. 1 čtvrtý pododstavec a odstavec 3 a článek 2c směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014, musí být vykládány v tom smyslu, že lhůta, ve které může úspěšný uchazeč v rámci zadávacího řízení podat návrh na přezkum rozhodnutí zadavatele, kterým byla v rámci rozhodnutí o zadání této zakázky označena za přípustnou nabídku odmítnutého uchazeče, lze počítat tak, že se za výchozí okamžik považuje den, kdy bylo úspěšnému uchazeči doručeno toto rozhodnutí o zadání zakázky, i když odmítnutý uchazeč ke zmíněnému dni nepodal nebo ještě nepodal návrh na přezkum tohoto rozhodnutí. Pokud naproti tomu úspěšný uchazeč nebyl v souladu s článkem 2c při oznámení či zveřejnění uvedeného rozhodnutí se shrnutím příslušných důvodů tohoto rozhodnutí, jakými jsou například informace o způsobech hodnocení uvedené nabídky, musí se tato lhůta počítat tak, že se za výchozí bod považuje okamžik, kdy bylo úspěšnému uchazeči zasláno takové shrnutí.

(¹) Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa“ UAB v. M. Š.

(Věc C-536/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2011/83/EU – Spotřebitelské smlouvy – Pojem ‚obchodník‘ – Informační povinnost týkající se smluv na dálku – Požadavek poskytnout požadované informace jasným a srozumitelným jazykem a na trvalém nosiči“)

(2022/C 165/18)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Tiketa“ UAB

Žalovaný: M. Š.

za přítomnosti: „Baltic Music“ VšĮ

Výrok

- 1) Článek 2 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že „obchodníkem“ ve smyslu tohoto ustanovení je nejen fyzická nebo právnická osoba, která jedná za účelem, který lze považovat za její vlastní obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání, pokud jde o smlouvy, na které se vztahuje tato směrnice, ale také fyzická nebo právnická osoba, která jedná jako zprostředkovatel, a to jménem nebo na účet tohoto obchodníka, přičemž tohoto zprostředkovatele a tohoto hlavního obchodníka lze oba považovat za „obchodníky“ ve smyslu tohoto ustanovení, aniž by k tomu byla nutná existence dvojího poskytování služeb.
- 2) Článek 6 odst. 1 a 5 a čl. 8 odst. 1 a 7 směrnice 2011/83 musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby před uzavřením smlouvy byly informace uvedené v tomto čl. 6 odst. 1 spotřebiteli poskytnuty pouze ve všeobecných podmínkách poskytování služeb na internetových stránkách zprostředkovatele, schválených úkonem tohoto spotřebitele tak, že zaškrtnl políčko určené k tomuto účelu, pokud byl tento spotřebitel seznámen s těmito informacemi jasně a srozumitelně. Takový způsob informování však nemůže vést k nahrazení předání potvrzení o smlouvě spotřebiteli na trvalém nosiči ve smyslu čl. 8 odst. 7 této směrnice, přičemž tato okolnost nebrání tomu, aby tyto informace byly nedílnou součástí smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 18.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Warszawie – Polsko) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. v. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Věc C-563/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Železniční doprava – Směrnice 2001/14/ES – Článek 4 – Stanovení poplatků za infrastrukturu rozhodnutím provozovatele infrastruktury – Článek 30 odst. 2 – Právo železničních podniků na správní opravný prostředek – Článek 30 odst. 6 – Soudní přezkum rozhodnutí regulačního subjektu“)

(2022/C 165/19)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Výrok

- 1) Článek 30 odst. 2 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že neupravuje právo železničního podniku, který využívá nebo zamýšlí využívat železniční infrastrukturu, účastnit se případného řízení vedeného regulačním subjektem pro účely přijetí rozhodnutí, kterým se schvaluje nebo zamítá návrh jednotkových sazeb základního poplatku za minimální přístup k infrastruktuře předložený provozovatelem infrastruktury.
- 2) Článek 30 odst. 6 směrnice 2001/14, ve znění směrnice 2007/58, musí být vykládán v tom smyslu, že železniční podnik, který využívá nebo zamýšlí využívat železniční infrastrukturu, musí mít možnost napadnout u příslušného soudu rozhodnutí regulačního subjektu, kterým se schvalují jednotkové sazby základního poplatku za minimální přístup k infrastruktuře stanovené provozovatelem této infrastruktury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 8.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunsko) – SC Cridar Cons SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Věc C-582/20) ⁽¹⁾

(Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty – Směrnice 2006/112/ES – Články 167 a 168 – Nárok na odpočet – Odepření – Daňový únik – Provádění důkazů – Přerušení řízení o správní stížnosti týkající se daňového výměru, kterým byl odepřen nárok na odpočet, dokud nebude znám výsledek trestního řízení – Procesní autonomie členských států – Zásada daňové neutrality – Právo na řádnou správu – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie)

(2022/C 165/20)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Cridar Cons SRL

Další účastníci řízení: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje vnitrostátním daňovým orgánům přerušit řízení o správní stížnosti podané proti daňovému výměru, kterým byl osobě povinné k dani odepřen nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu z důvodu, že je tato osoba povinná k dani zapojena do daňového úniku, za účelem získání dodatečných objektivních důkazů o zapojení do tohoto úniku, pokud zaprvé takové přerušení nepovede k tomu, že bude toto řízení o správní stížnosti trvat nepřiměřeně dlouho, zadruhé pokud bude rozhodnutí, kterým je řízení přerušeno, po právní a skutkové stránce odůvodněno a bude moci být podrobeno soudnímu přezkumu a zatřetí pokud v případě, že nakonec vyjde najevo, že byl nárok na odpočet odepřen v rozporu s unijním právem, bude moci osoba povinná k dani získat odpovídající peněžní částku zpět v přiměřené lhůtě včetně případných úroků z prodlení. Za těchto podmínek není nutné, aby uvedená osoba povinná k dani měla během doby, kdy je řízení o její stížnosti přerušeno, nárok na odklad vykonatelnosti tohoto daňového výměru, který je předmětem této stížnosti, ledaže panují vážné pochybnosti o zákonnosti uvedeného daňového výměru a nařízení odkladu vykonatelnosti téhož výměru je nezbytné k tomu, aby se zabránilo vzniku vážné a nenapravitelné újmy na straně osoby povinné k dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53 ze dne 15.2.2021

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. března 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Itálie) – Presidenza del Consiglio dei Ministri a další v. UK a další

(Věc C-590/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Koordinace právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů – Směrnice 75/363/EHS a 82/76/EHS – Odborná příprava lékaře specialisty – Přiměřená odměna – Použití směrnice 82/76/EHS na odbornou přípravu, která započala přede dnem jejího vstupu v platnost a pokračuje i po uplynutí lhůty pro její provedení“)

(2022/C 165/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Presidenza del Consiglio dei Ministri a další

Odpůrci a vzájemní navrhovatelé: UK a další

Výrok

Článek 2 odst. 1 písm. c), čl. 3 odst. 1 a 2, jakož i příloha směrnice Rady 75/363/EHS ze dne 16. června 1975 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů ve znění směrnice Rady 82/76/EHS ze dne 26. ledna 1982 musí být vykládány v tom smyslu, že každá řádná nebo rozvolněná odborná příprava lékaře specialisty, která začala před vstupem směrnice 82/76 v platnost, k němuž došlo 29. ledna 1982, a která pokračovala i po 1. lednu 1983, tedy okamžiku uplynutí lhůty k jejímu provedení, musí být v období od 1. ledna 1983 do konce této přípravy přiměřeně odměňována ve smyslu uvedené přílohy za podmínky, že se jedná o lékařskou specializaci společnou pro všechny členské státy nebo přinejmenším pro dva z nich a uvedenou v člácích 5 nebo 7 směrnice Rady 75/363/EHS ze dne 16. června 1975 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství, které zahrnuje opatření určená k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.

⁽¹⁾ Datum doručení: 10. listopadu 2020.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-605/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. c) – Časová působnost – Plnění, která jsou předmětem DPH – Poskytování služeb za úplatu – Kritéria – Vztah uvnitř skupiny – Plnění spočívající v opravě nebo výměně dílů větrných generátorů, na které se vztahuje záruka, a ve vypracovávání hlášení vad – Vrubopisy vystavené poskytovatelem služeb bez uvedení DPH – Odpočet DPH provedený poskytovatelem služeb ze zboží a služeb, které mu byly fakturovány jeho subdodavateli v souvislosti s týmiž plněními“)

(2022/C 165/22)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že plnění spadající do smluvního rámce, v němž je označen dodavatel služeb, příjemce služeb a povaha dotčených plnění, která jsou osobou povinnou k dani řádně zaúčtována, jsou nazvána způsobem potvrzujícím jejich povahu služby a vedla k odměně získané poskytovatelem a představující skutečnou protihodnotu za uvedené služby v podobě vrubopisů, představují poskytnutí služby za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení, a to bez ohledu na případnou absenci zisku u osoby povinné k dani a na existenci záruky vztahující se na zboží, které bylo předmětem těchto plnění.

(¹) Úř. věst. C 44, 8.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 24. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Liège – Belgique) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL v. Belgický stát (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL v. Belgický stát (C-53/21)

(Spojené věci C-52/21 a C-53/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb služeb – Článek 56 SFEU – Omezení – Daňové právní předpisy – Korporační daň – Povinnost odběratelů služeb, aby vyhotovili a předali daňové správě doklady o částkách fakturovaných poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě – Neexistence takové povinnosti, pokud jde o poskytování služeb čistě vnitrostátní povahy – Odůvodnění – Účinnost daňového dohledu – Přiměřenost“)

(2022/C 165/23)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21)

Žalovaný: Belgický stát (C-52/21 a C-53/21)

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která ukládá každé společnosti usazené na území tohoto první uvedeného členského státu, aby daňové správě předala výkazy týkající se plateb za služby zakoupené od poskytovatelů usazených v jiném členském státě, ve kterém tyto poskytovatelé podléhají právní úpravě v oblasti účetnictví podniků, jakož i povinnosti vystavit faktury v souladu s právní úpravou týkající se daně z přidané hodnoty, a to pod hrozbou zvýšení korporáční daně ve výši 50 % nebo 100 % hodnoty těchto služeb, zatímco v souladu se správní praxí uvedený první členský stát neukládá žádnou rovnocennou povinnost, jsou-li uvedené služby poskytovány poskytovateli usazenými na jeho území.

(¹) Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Craiova – Rumunsko) – řízení zahájené RS

(Věc C-430/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Právní stát – Nezávislost soudnictví – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Přednost unijního práva – Absence oprávnění vnitrostátního soudu posuzovat, zda je s unijním právem v souladu vnitrostátní právní úprava, o níž ústavní soud dotyčného členského státu rozhodl, že je v souladu s Ústavou – Kárné řízení“)

(2022/C 165/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Craiova

Účastník původního řízení

Žalobce: RS

Výrok

- 1) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 2 a čl. 4 odst. 2 a 3 SEU, s článkem 267 SFEU a zásadou přednosti unijního práva musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, která znamená, že obecné soudy členského státu nejsou oprávněny posuzovat, zda je s unijním právem slučitelná vnitrostátní právní úprava, o níž ústavní soud tohoto členského státu rozhodl, že je v souladu s vnitrostátním ústavním ustanovením, které ukládá povinnost dodržovat zásadu přednosti unijního práva.
- 2) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU ve spojení s článkem 2 a čl. 4 odst. 2 a 3 SEU, s článkem 267 SFEU a zásadou přednosti unijního práva musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, která umožňuje založit kárnou odpovědnost vnitrostátního soudce z důvodu, že použil unijní právo, jak je vykládáno Soudním dvorem, a přitom se odchýlil od judikatury ústavního soudu dotyčného členského státu, která je neslučitelná se zásadou přednosti unijního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 3.11.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. února 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropských zatýkacích rozkazů vydaných proti X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Spojené věci C-562/21 PPU a C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Postupy předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 druhý pododstavec – Základní právo na spravedlivý proces před nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem – Systémové nebo celoplošné nedostatky – Dvoufázový přezkum – Kritéria pro uplatnění – Povinnost vykonávajícího justičního orgánu konkrétním a přesným způsobem ověřit, zda existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, bude v případě předání vystavena skutečnému nebezpečí porušení svého základního práva na spravedlivý proces před nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem“)

(2022/C 165/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Výrok

Článek 1 odst. 2 a 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že má-li vykonávající justiční orgán, který má rozhodnout o předání osoby, na niž se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, k dispozici důkazy o systémových nebo celoplošných nedostacích týkajících se nezávislosti soudní moci ve vystavujícím členském státě, a to zejména stran jmenování osob, které k této složce moci přísluší, může předání této osoby odmítnout

- v rámci evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody pouze tehdy, pokud konstatuje, že za konkrétních okolností dané věci existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že zejména s ohledem na důkazy předložené zmíněnou osobou, které se týkají složení soudního kolegia, jež rozhodovalo v její trestní věci, nebo jakékoliv jiné okolnosti relevantní pro posouzení nezávislosti a nestrannosti tohoto kolegia, bylo porušeno základní právo téže osoby na spravedlivý proces před nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem, které je zakotveno v čl. 47 druhém pododstavci Listiny základních práv Evropské unie, a
- v rámci evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem trestního stíhání pouze tehdy, pokud tento orgán konstatuje, že za konkrétních okolností dané věci existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že zejména s ohledem na důkazy předložené dotyčnou osobou, které se týkají její osobní situace, povahy trestného činu, pro který je stíhána, skutkových okolností, za kterých byl tento evropský zatýkací rozkaz vydán, a všech ostatních okolností relevantních pro posouzení nezávislosti a nestrannosti soudního kolegia, které bude pravděpodobně rozhodovat v řízení vedeném v souvislosti s touto osobou, bude tato osoba v případě předání vystavena skutečnému nebezpečí porušení tohoto základního práva.

(¹) Úř. věst. C 2, 3.1.2022.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 10. ledna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Parma – Itálie) – trestní řízení vedené proti ZI, TQ

(Věc C-437/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Hazardní hry – Koncese pro výkon činnosti přijímání sázek – Prodloužení již udělených koncesí – Legalizace středisek pro přenos dat, která vykonávají tuto činnost bez koncese a pořádkově-správního povolení – Krátká lhůta – Zjevná nepřipustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2022/C 165/26)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Parma

Účastníci původního trestního řízení

ZI, TQ

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Tribunale di Parma (soud v Parmě, Itálie) ze dne 8. listopadu 2019 je zjevně nepřipustná.

(¹) Datum doručení: 17.9.2020.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 21. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria provinciale di Roma – Itálie) – Leonardo SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

(Věc C-550/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty – Nedostatečné upřesnění – Zjevná nepřípustnost“)

(2022/C 165/27)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Leonardo SpA

Žalovaná: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (okresní daňový soud v Římě, Itálie) rozhodnutím ze dne 21. července 2021 je zjevně nepřípustná.

⁽¹⁾ Datum doručení: 6.9.2021.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Wiesbaden – Německo) – TV v. Land Hessen

(Věc C-63/22) ⁽¹⁾

(„Ochrana osobních údajů – Informační agentura (oddělení pro ekonomické informace) – Posuzování úvěrové způsobilosti („scoring“) fyzických osob na základě neověřených informací poskytnutých věřiteli – Zákonnost zpracování údajů a společná odpovědnost za toto zpracování“)

(2022/C 165/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: TV

Žalovaná: Land Hessen

Další účastnice řízení: SCHUFA Holding AG

Výrok

Věc C-63/22 se vyškrtává z rejstříku Soudního dvora.

⁽¹⁾ Datum doručení: 1.2.2022.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. května 2021 Robertem Alejandrem Macías Chávezem, José Mariou Castillejo Oriolem a Fernandem Presenciou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. dubna 2021 ve věci T-719/20, Macías Chávez a další v. Španělsko a Parlament

(Věc C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol a Fernando Presencia (zástupce: J. Jover Padró, abogado)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Španělské království

Usnesením ze dne 1. února 2022 Soudní dvůr (desátý senát) zamítl kasační opravný prostředek jako zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný a rozhodl, že navrhovatelé ponесou vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. září 2021 Acciona, S.A. proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 30. června 2021 ve věci T-362/20, Acciona v. EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Věc C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Acciona, S.A. (zástupce: J. C. Erdozain López, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Agencia Negociadora PB, S.L.

Usnesením ze dne 27. ledna 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) odmítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Acciona, S.A. ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 25. listopadu 2021 – IEF Service GmbH v. HB

(Věc C-710/21)

(2022/C 165/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: IEF Service GmbH

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: HB

Předběžné otázky

1. Má být čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES⁽¹⁾ vykládán tak, že podnik provozuje činnosti na územích nejméně dvou členských států ve smyslu tohoto článku již tehdy, když nabízí své služby v jiném členském státě, za tímto účelem tam pro něj pracuje samostatně činný prodejní inženýr a zaměstnanec zaměstnaný v sídle podniku pracuje pravidelně každý druhý týden v režimu homeoffice v jiném členském státě?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Má být čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/94/ES vykládán tak, že zaměstnanec takového podniku, který má své bydliště ve druhém členském státě, v němž se na něj vztahuje povinnost k účasti v systému sociálního zabezpečení, ale střídavě pracuje vždy jeden týden v členském státě, v němž má zaměstnavatel své sídlo, a poté pracuje jeden týden v členském státě, v němž má své bydliště a účastní se systému sociálního zabezpečení, pracuje ve smyslu tohoto článku „obvykle“ v obou členských státech?

3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Má být čl. 9 odst. 1 směrnice 2008/94/ES vykládán tak, že pro úhradu nesplacených pohledávek zaměstnance, který obvykle pracuje nebo pracoval ve dvou členských státech,

- a) je příslušná záruční instituce členského státu, jehož právním předpisům podléhá v rámci koordinace systémů sociálního zabezpečení (sociální pojištění), pokud jsou záruční instituce podle článku 3 směrnice 2008/94/ES koncipovány v obou státech tak, že se příspěvky zaměstnavatelů na financování zabezpečovací instituce odvádí jako součást povinných příspěvků na sociální pojištění,
- b) nebo záruční instituce jiného členského státu, v němž má podnik, který je v platební neschopnosti, své sídlo, nebo
- c) záruční instituce obou členských států, takže si zaměstnanec může při podání žádosti zvolit, kterou chce využít?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. 2008, L 283, s. 36).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne
21. prosince 2021 – R.I. v. Inspekția Judiciară, N.L**

(Věc C-817/21)

(2022/C 165/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: R.I.

Žalovaní: Inspekția Judiciară, N.L

Předběžná otázka

Musí být článek 2 a čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii, rozhodnutí 2006/928 (kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci) (¹), jakož i záruky nezávislosti a nestrannosti stanovené unijním právem vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje vrchnímu inspektorovi soudní inspekce vydávat správní akty normativní (podzákonné) nebo individuální povahy, kterými autonomně rozhoduje o organizaci institucionálního rámce soudní inspekce pro výběr soudních inspektorů a hodnocení jejich činnosti, výkonu kontrolní činnosti, jakož i jmenování zástupce vrchního inspektora, a to v případě, že podle organického zákona jsou tyto osoby jedině, které mohou provádět, schvalovat nebo zamítat úkony kárného vyšetřování vůči vrchnímu inspektorovi?

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 13. prosince 2006, kterým se zřizuje mechanismus pro spolupráci a ověřování pokroku Rumunska při dosahování specifických referenčních cílů v oblasti reformy soudnictví a boje proti korupci (Úř. věst. 2006, L 354, s. 56).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 30. prosince 2021 – Banca A v. A.N.A.F., předseda A.N.A.F.

(Věc C-827/21)

(2022/C 165/33)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Banca A

Odpůrci: A.N.A.F., předseda A.N.A.F.

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní soud povinen vykládat vnitrostátní daňové pravidlo použitelné na vnitrostátní situace, které upravuje nezdanění kapitálových zisků získaných při zrušení podílu přijímací společnosti na kapitálu převádějící společnosti, v souladu se směrnicí Rady 2009/133/ES ⁽¹⁾, a to za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci, v nichž:
 - vnitrostátní zákonodárce upravil vnitrostátní operace a podobné přeshraniční operace prostřednictvím samostatných pravidel, přičemž tato pravidla nejsou totožná;
 - vnitrostátní pravidlo platné pro vnitrostátní operace však pracuje s pojmy obsaženými ve směrnici – fúze, převod aktiv a pasiv, zrušení podílu;
 - důvodovou zprávu k vnitrostátnímu daňovému zákonu lze vykládat v tom smyslu, že zákonodárce měl v úmyslu zavést stejné daňové řešení pro vnitrostátní operace jako pro přeshraniční operace, upravené transpozicí směrnice, aby byla dodržena zásada daňové neutrality fúze nediskriminačním způsobem a aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže?
- 2) Musí být článek 7 směrnice Rady 2009/133/ES vykládán v tom smyslu, že výhodu nezdanění kapitálových zisků plynoucích ze zrušení podílu společnosti v jiné společnosti v důsledku převodu aktiv a pasiv této společnosti na první společnost nelze odmítnout z důvodu, že dotčená operace nesplňuje všechny podmínky stanovené vnitrostátním právem pro její kvalifikaci jako fúze?
- 3) Musí být článek 7 směrnice Rady 2009/133/ES vykládán v tom smyslu, že výhoda nezdanění se vztahuje na zisk z nákupu za výhodnou cenu, který se promítne do výkazu zisku a ztráty nástupnické společnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (Úř. věst. 2009, L 310, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 6. ledna 2022 – RF v. Finanzamt G

(Věc C-15/22)

(2022/C 165/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: RF

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt G

Předběžná otázka

Musí být čl. 4 odst. 3 SEU a článek 208 ve spojení s článkem 210 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní správní praxi, podle které není v případech, kdy je projekt rozvojové spolupráce financován z Evropského rozvojového fondu, přiznáno prominutí daně, zatímco za určitých podmínek je upuštěno od zdanění mzdy, kterou zaměstnanec na základě stávajícího pracovního poměru pobírá za pracovní činnost vykonávanou v souvislosti s německou veřejnou rozvojovou pomocí poskytovanou v rámci technické a finanční spolupráce, která je alespoň ze 75 % financována spolkovým ministerstvem příslušným pro rozvojovou spolupráci nebo soukromoprávní organizací poskytující rozvojovou pomoc, která je ve vlastnictví státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 10. ledna 2022 – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-23/22)

(2022/C 165/35)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Umožňuje správný výklad Pokynů k regionální státní podpoře na období 2014-2020 ve spojení s ustanoveními nařízení Komise (EU) č. 651/2014⁽¹⁾ ze dne 16. června 2014, zejména jeho článkem 1 a čl. 2 bodu 11, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013⁽²⁾ ze dne 11. prosince 2013 a přílohou I Smlouvy o fungování Evropské unie dospět k závěru, že v souladu s čl. 2 odst. 2 a čl. 22 odst. 1 Código Fiscal do Investimento (daňový zákoník pro investice), schváleného prostřednictvím Decreto-Lei n.º 162/2014 (nařízení vlády s mocí zákona č. 162/2014) ze dne 31. října 2014 a [v souladu s] články 1 a 2 Portaria n.º 282/2014 (ministrská vyhláška č. 282/2014) ze dne 30. října 2014, není činnost zpracování produktů rybolovu a akvakultury týkající se „solené tresky“, „mražené tresky“ a „soli zbavené tresky“, která spadá pod kód CAE 10204Rev3, činností zpracování zemědělských produktů pro účely stanovené daňové podpory?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Közponi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 25. ledna 2022 – PannonHitel Pénzügyi Zrt. v. Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Věc C-51/22)

(2022/C 165/36)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Közponi Kerületi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Žalovaná: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 1 písm. a), čl. 8 odst. 1 písm. a) první odrážka a čl. 8. odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91⁽¹⁾, vykládány v tom smyslu, že cestující může uplatnit své právo na náhradu pořizovací ceny letenky přímo vůči leteckému dopravci, i když si letenku zarezervoval s pomocí třetí osoby, která jedná jako zprostředkovatel, jemuž cestující zaplatil cenu letenky, přičemž zprostředkovatel je tím, kdo zakoupil letenku od leteckého dopravce a zaplatil [leteckému dopravci] cenu letenky, aniž je prokázáno, že zprostředkovatel jednal jako pověřený zástupce leteckého dopravce nebo že se jedná o provozovatele souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004., L 46., s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 1. února 2022 – IA v. DER Touristik Deutschland GmbH

(Věc C-62/22)

(2022/C 165/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Frankfurt am Main

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: IA

Žalovaná: DER Touristik Deutschland GmbH

Předběžná otázka

Musí být čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že vedle úpravy mezinárodní příslušnosti obsahuje i pravidlo místní příslušnosti vnitrostátních soudů ve věcech smluv o zájezdu, které musí soud rozhodující ve věci respektovat, pokud jsou spotřebitel jako cestující i jeho smluvní partner jakožto organizátor zájezdu usazeni v téže členské státě, v kterém se však nenachází cíl zájezdu, takže spotřebitel může jakožto doplněk vnitrostátní právní úpravy uplatnit smluvní nároky vůči pořadateli zájezdu u soudu svého bydliště?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 1. února 2022 –
Viagogo AG v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza
e del Mercato**

(Věc C-70/22)

(2022/C 165/38)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Viagogo AG

Odpůrci: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice 2000/31/ES⁽¹⁾, zejména její články 3, 14 a 15 ve spojení s článkem 56 SFEU takovému použití právní úpravy členského státu týkající se prodeje vstupenek na akce na sekundárním trhu, jejímž účinkem je to, že takovému provozovateli hostingové platformy působící v Evropské unii, jako je navrhovatelka v projednávané věci, zakazuje poskytovat třetím osobám služby inzerce prodeje vstupenek na akce na sekundárním trhu, přičemž vyhrazuje tuto činnost pouze prodejcům, pořadatelům akcí nebo jiným osobám, které jsou na základě rozhodnutí orgánů veřejné moci oprávněny vydávat vstupenky na primárním trhu prostřednictvím certifikovaných systémů?
- 2) Brání dále článek 102 SFEU ve spojení s článkem 106 SFEU použití právní úpravy členského státu týkající se prodeje vstupenek na akce, která vyhrazuje veškeré služby související se sekundárním trhem se vstupenkami (a zejména zprostředkování) pouze prodejcům, pořadatelům akcí nebo jiným osobám oprávněným vydávat vstupenky na primárním trhu prostřednictvím certifikovaných systémů, přičemž tuto činnost zakazuje poskytovatelům služeb informační společnosti, kteří chtějí působit jako poskytovatelé hostingových služeb ve smyslu článků 14 a 15 směrnice 2000/31/ES, zejména pokud, jako je tomu v projednávané věci, má toto vyhrazení za následek to, že umožňuje dominantnímu subjektu na primárním trhu distribuce vstupenek rozšířit jeho dominantní postavení na zprostředkovatelské služby na sekundárním trhu?
- 3) Lze pro účely unijní právní úpravy, a zejména směrnice 2000/31/ES, pojem pasivní poskytovatel hostingů použít pouze v případě, že nedochází k žádné činnosti zahrnující filtrování, výběr, indexování, organizaci, katalogizaci, agregaci, hodnocení, používání, modifikaci, extrakci nebo propagaci obsahu zveřejněného uživateli, které jsou chápány jako znaky, jež jsou ilustrativní a nemusí být přítomny všechny, neboť je třeba je samy o sobě považovat za významné z hlediska podnikatelského řízení služby nebo přijetí techniky hodnocení chování uživatelů za účelem zvýšení jejich loajality, anebo je ponecháno na předkládajícím soudu, aby posoudil význam těchto okolností tak, že i v případě přítomnosti jedné nebo více z nich je možné považovat za převažující neutralitu služby, která zakládá kvalifikaci pasivního poskytovatele hostingové služby?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Uř. věst. 2000, L 178, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 3. února 2022 Grupa Azoty S.A., Azomureş SA a Lipasmata
Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne
29. listopadu 2021 ve věci T-726/20, Grupa Azoty a další v. Komise**

(Věc C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Jednací jazyk: angličtina.

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA a Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (zástupci: D. Haverbeke, L. Ruessmann a P. Sellar, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- určil, že žaloba navrhovatelek podaná na základě 263 SFEU a znějící na částečné zrušení sdělení Komise ze dne 25. září 2020 nazvaného „Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021“⁽¹⁾ je přípustná nebo,
- podpůrně, zrušil napadené usnesení z důvodu, že Tribunál měl rozhodnutí o přípustnosti odložit až na dobu po meritorním přezkoumání žaloby, a
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé,
- přiznal navrhovatelkám náhradu nákladů probíhajícího řízení a
- rozhodl, že o náhradě nákladů řízení před Tribunálem bude rozhodnuto až po úplném přezkumu žaloby.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečnosti odůvodnění.

- Tribunál se dostatečně nevypořádal se svou povinností uvést odůvodnění. Zaprvé, v bodech 34 až 48 a 49 až 51 napadeného usnesení se Tribunál nezabýval navrhovatelkami uplatněnými argumenty a neurčil skutkový stav věci, která mu byla předložena. Zadruhé, nevysvětlil, proč se navrhovatelek mohou bezprostředně dotýkat pouze rozhodnutí, která Komise přijala na základě specifického aktu sekundárního práva. Tímto nedostatkem je stížen bod 38 napadeného usnesení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že navrhovatelky nebyly bezprostředně dotčeny.

- V bodech 26 až 30 napadeného usnesení se Tribunál dovolává ustálené judikatury za účelem připomenutí kritéria bezprostřední dotčenosti. V rámci tohoto kritéria musí Tribunál posoudit obsah, povahu, účel a podstatu napadeného aktu, jakož i skutkový a právní rámec, jehož je součástí. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování požadavku přímé dotčenosti podle článku 263 SFEU, jelikož tak neučinil. Tímto nedostatkem jsou stíženy body 34 až 48 napadeného rozsudku. Tribunál dal vzniknout stavu, v němž navrhovatelky nedisponují žádnými právními prostředky nápravy. Tribunál se tím, že kritérium bezprostřední dotčenosti nerespektoval a řádně neuplatnil, dopustil nesprávného právního posouzení.

Podpůrně měl Tribunál rozhodnutí o přípustnosti odložit až na dobu po meritorním přezkoumání žaloby.

- Článek 130 (3) odst. 7 a 8 jednacího řádu Tribunálu vyžaduje, aby, odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, Tribunál rozhodnutí o přípustnosti přijal až spolu s rozhodnutím o věci samé, a následně určil nové lhůty pro pokračování v řízení. Podle ustálené judikatury tyto zvláštní okolnosti nastanou tehdy, je-li takový odklad rozhodnutí potřebný k zajištění řádného výkonu spravedlnosti.
- Tribunál měl pro určení, zda navrhovatelky byly sporným aktem bezprostředně dotčeny, posoudit jeho obsah, povahu a kontext. Za tímto účelem je nezbytné zkoumat povahu aktu a to, zda ukládá členským státům samostatné právní povinnosti. Toto zkoumání se překrývá s prvním žalobním důvodem, založeným na nedostatku pravomoci Komise k přijetí přílohy I sporného aktu. Tribunál tím, že rozhodnutí o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí neodložil, dokud si nevyslechne argumenty ve věci samé, porušil ustanovení čl. 130 odst. 7 a 8 svého jednacího řádu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, C 317, s. 5.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. února 2022 Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proínton, Trevira GmbH proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2021 ve věci T-741/20, Advansa Manufacturing a další v. Komise

(Věc C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proínton, Trevira GmbH (zástupci: D. Haverbeke, L. Ruessmann a P. Sellar, advokáti)

Další účastnice řízení: Dralon GmbH, Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadené usnesení, a
- prohlásil žalobu navrhovatelek na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení sdělení Komise ze dne 25. září 2020 pod názvem „Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021“ (!) za přípustnou; nebo
- podpůrně zrušil napadené usnesení z důvodu, že Tribunál měl rozhodnout o přípustnosti až po zvážení merita žaloby; a
- vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé; a
- rozhodl, že navrhovatelkám budou nahrazeny náklady řízení; a
- o nákladech řízení před Tribunálem rozhodl až po úplném posouzení žaloby.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky dva důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečného odůvodnění.

- Tribunál nesplnil povinnost uvést dostatečné odůvodnění. Zaprvé, v bodech 34 až 48 a 49 až 51 napadeného usnesení se Tribunál nevěnoval argumentům navrhovatelek přeložených za účelem prokázání skutečností v projednávané věci. Zadruhé, Tribunál nevysvětlil, proč mohou být navrhovatelky bezprostředně dotčeny pouze rozhodnutím Komise přijatým na základě zvláštních sekundárních právních předpisů. To má vliv na bod 38 napadeného usnesení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vyházi z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že navrhovatelky nebyly bezprostředně dotčeny.

- Tribunál poukazuje na ustálenou judikaturu pro účely kritéria bezprostředního dotčení v bodech 26 až 30 napadeného usnesení. V rámci bezprostředního dotčení musí Tribunál posoudit obsah, povahu, účel a podstatu napadeného aktu, jakož i skutkový a právní rámec, jehož je součástí. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování požadavku „bezprostředního dotčení“ podle článku 263 SFEU, když tak neučinil. To má vliv na body 34 a 48 napadeného usnesení. Tribunál vytvořil situaci, kdy navrhovatelky nemají k dispozici žádný právní prostředek k nápravě. Tím, že nerespektoval a neuplatnil správné kritérium pro posouzení bezprostředního dotčení, se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.

Podpůrně měl Tribunál rozhodnout o přípustnosti až po zvážení merita žaloby.

- Odstavce 7 a 8 článku 130 (3) jednacího řádu Tribunálu vyžadují, aby si Tribunál vyhradil, že rozhodne o námitce nepříslušnosti až poté, co rozhodne ve věci samé, odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, a aby poté určil nové lhůty pro pokračování v řízení. Podle ustálené judikatury jsou tyto zvláštní okolnosti dány v případě, že je tato výhrada nezbytná k řádnému výkonu spravedlnosti.
- Tribunál měl povinnost posoudit povahu, obsah a kontext napadeného aktu pro účely určení, zda se navrhovatelek bezprostředně dotýká. Za tím účelem je nezbytné zkoumat podstatu aktu a to, zda členským státům ukládá samostatné právní povinnosti. Toto posouzení a první věcný žalobní důvod ohledně nedostatečné pravomoci Komise přijmout Přílohu I napadeného aktu se překrývají. Tím, že si Tribunál nevyhradil, že o námitce nepříslušnosti Komise rozhodne až po posouzení věcných argumentů, porušil ustanovení odstavce 7 a 8 článku 130 jednacího řádu.

(¹) Úř. věst. 2020, C 317, s. 5.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 9. února 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l. v. Ministero della Transizione Ecologica (dříve Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-86/22)

(2022/C 165/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Papier Mettler Italia S.r.l.

Odpůrci: Ministero della Transizione Ecologica (dříve Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 114 odst. 5 a 6 SFEU, čl. 16 odst. 1 směrnice 94/62/ES (¹) a článek 8 směrnice 98/34/ES (²) použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení napadené meziřesortní vyhlášky, které zakazuje uvádět na trh jednorázové tašky vyrobené z materiálů, které nejsou biologicky rozložitelné, ale splňující ostatní požadavky stanovené směrnicí 94/62/ES, pokud tato vnitrostátní právní úprava obsahující technické předpisy, které jsou přísnější než unijní právní úprava, nebyla členským státem předem oznámena Evropské komisi, ale byla oznámena až po jejím přijetí a před zveřejněním opatření?
- 2) Musí být články 1, 2, čl. 9 odst. 1 a článek 18 směrnice 94/62/ES, doplněné ustanoveními článků 1, 2 a 3 přílohy II této směrnice, vykládány v tom smyslu, že brání přijetí vnitrostátní právní úpravy zakazující uvádění jednorázových odnosných tašek vyrobených z materiálů, které nejsou biologicky rozložitelné, ale které splňují ostatní požadavky stanovené směrnicí 94/62/ES, na trh, nebo lze další technické předpisy stanovené vnitrostátní právní úpravou odůvodnit cílem zajistit vyšší úroveň ochrany životního prostředí, případně s ohledem na zvláštní povahu problémů sběru odpadu v členském státě a na potřebu tohoto státu plnit rovněž unijní povinnosti v této souvislosti?
- 3) Musí být články 1, 2, čl. 9 odst. 1 a článek 18 směrnice 94/62/ES, doplněné ustanoveními článků 1, 2 a 3 přílohy II této směrnice, vykládány v tom smyslu, že představují jasnou a přesnou právní úpravu, která může zakázat jakékoli překážky uvádění tašek, které splňují požadavky stanovené touto směrnicí, na trh, a vést k nutnému upuštění od uplatnění jakékoli vnitrostátní právní úpravy, která by mohla být v rozporu s touto směrnicí, ze strany všech státních orgánů, včetně orgánů veřejné moci?

- 4) Konečně, představuje přijetí vnitrostátní právní úpravy zakazující uvádění jednorázových odnosných tašek, které nejsou biologicky rozložitelné, ale byly vyrobeny v souladu s požadavky směrnice 94/62/ES, na trh, pokud není odůvodněna cílem zajistit vyšší úroveň ochrany životního prostředí, zvláště povahou problémů sběru odpadu v členském státě a potřebou, aby tento stát plnil rovněž unijní povinnosti stanovené v této souvislosti, závažné a zjevné porušení článku 18 směrnice 94/62/ES?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. 1994, L 365, s. 10, zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 13, sv. 13, s. 349).

(²) Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37, zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 13, svazek 20, s. 337).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Essen (Německo) dne 10. února 2022 –
DC v. HJ**

(Věc C-97/22)

(2022/C 165/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Essen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DC

Žalovaný: HJ

Předběžná otázka

Musí být čl. 14 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (¹) vykládán v tom smyslu, že pokud objednatel odvolal svůj projev vůle směřující k uzavření smlouvy o stavební dílo, která byla uzavřena mimo obchodní prostory, až poté, co již zhotovitel poskytl (v plném rozsahu) svá plnění, vylučuje jakékoli nároky zhotovitele na náhradu hodnoty nebo vyrovnání i v případě, že podmínky nároku na náhradu hodnoty nejsou sice na základě pravidel upravujících právní důsledky odstoupení od smlouvy splněny, avšak objednateli se v důsledku stavebních prací zhotovitele zvětšil majetek, takže se obohatil?

(¹) Úř. věst. 2011, L 304, s. 64.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2022 – TO v. EEA

(Věc T-434/21) ⁽¹⁾

(Veřejná služba – Výkon rozsudku Tribunálu – Rozhodnutí, které nebylo napadeno ve stanovených lhůtách – Právní moc – Bezpodmínečný závazek OOUPS v kontextu smírného narovnání sporu mimo Tribunál – Nabídka na smírné urovnání sporu neakceptovaná žalobkyní – Neexistence aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení – Nepřípustnost)

(2022/C 165/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: TO (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro životní prostředí (zástupci: O. Cornu, zmocněnec, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Žaloba na základě článku 270 TFUE znějící na prvním místě na zrušení rozhodnutí ze dne 21. září 2020, kterým EEA odmítla vykonat rozsudek ze dne 11. června 2019, TO v. EEA (T-462/17, nezveřejněný, EU:T:2019:397), a odmítla žádosti žalobkyně ze dne 16. září 2020, a na druhém místě znějící na to, aby EEA zaplatila žalobkyni zaprvé částky odpovídající odstupnému a příspěvku na zařízení včetně úroků od 22. září 2016, zadruhé částku ve výši 20 000 eur jako náhradu údajné nemajetkové újmy vzniklé z důvodu zpřístupnění osobních údajů žalobkyně třetím osobám a zatřetí částku ve výši 20 000 eur jako náhradu údajné nemajetkové újmy vzniklé z důvodu, že žalobkyni nebyla poskytnuta korespondence s jejím předchozím poradcem jak před, tak po vydání tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) TO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro životní prostředí (EEA).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 349, 30.8.2021.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2022 – BNP Paribas v. SRB

(Věc T-71/22)

(2022/C 165/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupkyně: A. Champsaur a A. Delors, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— nařídil SRB, aby předložil úplný plán řešení krizových situací schválený podle rozhodnutí o řešení krizových situací ⁽¹⁾;

- určil, že sporná ustanovení v oblasti politiky MREL nemohou být použita;
- zrušil rozhodnutí o řešení krizových situací;
- zrušil rozhodnutí MREL (?);
- uložil SRB náhradu nákladů řízení a dalších nákladů řízení, které žalobkyni vznikly v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně pět žalobních důvodů proti rozhodnutí o řešení krizových situací o osm žalobních důvodů proti rozhodnutí MREL.

1. První žalobní důvod týkající se rozhodnutí o řešení krizových situací, vychází z nesprávného právního posouzení, které SRB provedl. Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o řešení krizových situací porušuje ustanovení nařízení Komise (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014⁽³⁾ a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016⁽⁴⁾, jakož i zásadu proporcionality.
2. Druhý žalobní důvod týkající se rozhodnutí o řešení krizových situací, vychází ze skutečnosti, že se SRB dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil zásadu řádné správy.
 - Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že SRB přijal jednotnou strategii „rekapitalizace pouze z vnitřních zdrojů“ pro všechny globální systémově významné instituce (G-SVI), přičemž nezohlednil konkrétní případy řešení krizových situací a řádně a nestranně nepřezkoumal všechny skutkové a odůvodněné prvky, které žalobkyně uvedla při svém výběru strategie řešení krizových situací.
3. Třetí žalobní důvod týkající se rozhodnutí o řešení krizových situací, vychází ze skutečnosti, že SRB zaujal stanovisko, které odráží normativní volbu, a tím překročil své pravomoci, které mu přiznává nařízení (EU) č. 806/2014.
4. Čtvrtý žalobní důvod týkající se rozhodnutí o řešení krizových situací, vychází ze skutečnosti, že bylo přijato v rozporu s právem žalobkyně být vyslechnuta a v rozporu s povinností SRB uvést odůvodnění, když neodůvodnil svůj výběr strategie řešení krizových situací pro žalobkyni.
5. Pátý žalobní důvod týkající se rozhodnutí o řešení krizových situací, vychází ze skutečnosti, že některá ustanovení nařízení (EU) č. 806/2014, která SRB použil při přijetí tohoto rozhodnutí, porušují základní práva, jakož i SFEU.
6. První žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že toto rozhodnutí je založeno na rozhodnutí o řešení krizových situací a je s ním neoddělitelně spojeno a pokud by toto rozhodnutí bylo zrušeno, nebylo by již platné.
7. Druhý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že se SRB dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití ustanovení nařízení (EU) č. 806/2014.
 - Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že SRB při svém stanovení MREL nezohlednil situaci, v níž se bankovní skupina ocitne po řešení krizové situace a že při určení nákladů na zachování důvěry trhů nezohlednil požadavek kombinovaných kapitálových rezerv po řešení krizové situace a neprovedl úplné posouzení všech relevantních skutečností pro výpočet MREL a neodůvodnil svůj výpočet MREL.
8. Třetí žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že se SRB dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil zásadu řádné správy v rozsahu, v němž SRB neprovedl řádné a nestranné posouzení skupiny BNP Paribas po řešení krizové situace, a zejména nezohlednil vliv řešení krizové situace na velikost a obchodní model skupiny BNP Paribas.
9. Čtvrtý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že SRB porušil zásadu legitimního očekávání, když nepoužil několik ustanovení vlastní politiky MREL v souvislosti s úpravami MREL.
10. Pátý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že SRB porušil zásadu proporcionality, vlastnické právo a svobodu podnikání tím, že stanovil výši MREL, která je nepřiměřená vzhledem k cílům řešení krizových situací.
11. Šestý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že SRB neuvedl důvody, na nichž založil své rozhodnutí, když v rozhodnutí neuvedl všechny skutečnosti nezbytné k tomu, aby žalobkyně pochopila, na jakém základě a podle jaké metodiky byla stanovena MREL a z jakého důvodu se tato metodika odchýlila od obecné metodiky uvedené v politice v oblasti MREL.

12. Sedmý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že SRB porušil právo žalobkyně být vyslechnuta tím, že v zásadě odmítl zohlednit některé připomínky.
13. Osmý žalobní důvod týkající se rozhodnutí MREL, vychází ze skutečnosti, že politika MREL, na níž je založeno rozhodnutí MREL, porušuje nařízení (EU) č. 806/2014 a představuje zneužití pravomoci ze strany SRB v rozsahu, v němž vyjadřuje normativní volbu v oblasti řešení krizových situací a porušuje pravomoci normotvůrce.

-
- (¹) Uvedeným rozhodnutím o řešení krizových situací je společné rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize pro BNP Paribas a její dceřiné společnosti, na němž se dohodly Jednotný výbor pro řešení krizí, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet a Bankowy Fundusz Gwarancyjny dne 4. listopadu 2021, ref. č. RC/JD/2020/52.
- (²) Rozhodnutím MREL, na které se odkazuje, je: Spojené rozhodnutí, kterým se stanoví minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL) BNP Paribas a některé její dceřiné společnosti, na němž se dohodly Jednotný výbor pro řešení krizí, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet a Bankowy Fundusz Gwarancyjny dne 4. listopadu 2021, ref. č. RC/JD/2020/53.
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).
- (⁴) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize (Úř. věst. L 184, 8.7.2016, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. února 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ v. EIB

(Věc T-86/22)

(2022/C 165/45)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ (Melendugno, Itálie) (zástupce: A. Calò, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že Evropská investiční banka úmyslně prohlásila žádost o přezkum podanou sdružením, které je žalobcem, za nepřijatelnou a podanou po uplynutí lhůty;
- uložil Evropské investiční bance povinnost vydat rozhodnutí o zrušení financování poskytnutého společnosti TAP AG;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod týkající se údajné nepřijatelnosti žádosti o přezkum.

- V této souvislosti žalobce tvrdí, že byla porušena Aarhuská úmluva a nařízení (ES) č. 1367/2006 (¹) ze dne 6. září 2006 a nařízení (EU) č. 2021/1767 (²), body 1, 6 a 9 preambule prohlášení EIB o environmentálních a sociálních zásadách a normách. Konkrétně EIB měla zrušit poskytnuté financování vzhledem k tomu, že se žádost o přezkum týkala správního aktu ve smyslu práva životního prostředí.

2. Druhý žalobní důvod týkající se neplatnosti žádosti o přezkum v důsledku jejího údajného podání po uplynutí lhůty.

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že byla porušena Aarhuská úmluva a nařízení (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 a nařízení (EU) č. 2021/1767, body 1, 6 a 9 preambule prohlášení EIB o environmentálních a sociálních zásadách a normách. Konkrétně EIB nezrušila poskytnuté financování a nepřijala nový, samostatný a odlišný akt od aktu, kterým předtím financování poskytl. V každém případě šestitýdenní lhůta pro podání žádosti o přezkum musí být počítána od zprovoznění díla vzhledem k tomu, že podle smlouvy musel příjemce financí vyhovět normám EIB k tomuto datu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení bodu 36 prohlášení EIB o environmentálních a sociálních zásadách a normách vydaného roku 2009.

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že článek 36 výslovně stanoví, že EIB požaduje, aby všechny projekty, které financuje, respektovaly alespoň:

- použitelné vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí;
- použitelné právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí, zejména směrnici o posuzování vlivů na životní prostředí a směrnice o ochraně přírody, jakož i odvětvové směrnice a „průřezové“ směrnice;
- zásady a normy relevantních mezinárodních úmluv v oblasti životního prostředí začleněných do unijního práva.

Podle názoru žalobce nebyl v daném případě respektován žádný z uvedených bodů.

Byla totiž prokázána následující porušení:

a. právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí, a zejména:

- a.I bod 36 odůvodnění ve spojení s články 4 a 14 nařízení (EU) 347/2013 (neexistence analýzy nákladů a přínosů);
- a.II bod 31 odůvodnění nařízení č. 347/2013 ve spojení s čl. 5 odst. 1 a přílohou IV bodem 1 směrnice 2011/92/EU (externí kumulativní vlivy);
- a.III bod 31 odůvodnění nařízení č. 347/2013 ve spojení s čl. 5 odst. 1 a přílohou IV bodem 1 směrnice 2011/92/EU (interní kumulativní vlivy) – zákaz „fragmentační taktiky“;
- a.IV článek 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU, čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o ochraně přírodních stanovišť;
- a.V článek 4 odst. 4 směrnice 2009/147 směrnice o ochraně ptáků;
- a.VI bod 30 odůvodnění a článek 9 nařízení 1367/2006 ve spojení s článkem 6 směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (transparentnost a účast);
- a.VII bod 28 odůvodnění ve spojení s článkem 7 nařízení (EU) 347/2013 (právní předpis o ochraně přírodních stanovišť);
- a.VIII porušení čl. 191 odst. 1 SFEU společně s porušením prohlášení Evropské investiční banky o environmentálních a sociálních zásadách a normách, schváleného správní radou dne 3. února 2009.

b. italské právní předpisy, a zejména:

- b.I legislativní nařízení 42/2004, kterým se provádí Evropská úmluva o krajině, článek 26;
- b.II legislativní nařízení 42/2004, kterým se provádí Evropská úmluva o krajině, článek 146;
- b.III článek 14b zákona č. 241 ze dne 7. srpna 1990 týkající se mezirezortní konference;
- b.IV ustanovení A57 ministerského nařízení 223/14 o slučitelnosti s životním prostředím;
- b.V legislativní nařízení 152/06 (neexistence sankcí);
- b.VI článek 452c trestního zákoníku (ekologická katastrofa).

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013.

— V této souvislosti žalobce tvrdí, že nikdy nebyla provedena příslušná analýza nákladů a přínosů.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1767 ze dne 6. října 2021, kterým se mění nařízení (ES) č. 1367/2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 356, 8.10.2021, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. února 2022 – Hahn Rechtsanwälte v. Komise

(Věc T-87/22)

(2022/C 165/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Brémy, Německo) (zástupce: K. Kunstner, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2021) 9326 final ze dne 7. prosince 2021;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence důvodů pro odepření podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 (¹)

— Pokud jde o účastníky kartelového řízení AT.40178 – Emise motorových vozidel, Komise neprokázala existenci obchodních zájmů hodných ochrany ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 a neprovedla přezkum konkrétního případu.

— Komise se nemůže opírat o ochranu vyšetřování, protože se jedná o ukončené vyšetřování v oblasti kartelů, na jehož základě bylo vydáno pravomocné rozhodnutí a Komise rovněž neprovedla přezkum konkrétního případu.

— Komise se opírá o obecnou domněnku odepření přístupu, přestože podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 první nebo třetí odrážce nařízení (ES) č. 1049/2001 nejsou splněny, což vede k nepřipustnému obrácení vztahu mezi pravidlem a výjimkou z práva na přístup.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001

— Komise neprávem nepotvrdila existenci převažujícího veřejného zájmu ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

— Porušení statků veřejného zájmu je v projednávané věci zjevné, protože kartelové dohody se týkaly i odpojovacích zařízení v osobních motorových vozidlech a zvýšené hodnoty emisí oxidů dusíku se negativně projeví na veřejných statcích jako je zdraví, životní prostředí a klima.

- Podle závěrů Evropské agentury pro životní prostředí (EEA) zemře jen v Německu ročně přibližně 12 800 lidí na následky znečištění ovzduší způsobeného NO₂.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z neexistence konkrétního přezkumu částečného zpřístupnění podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001
- Komise neprovedla dostatečný konkrétní přezkum, zda podpůrně neměl být poskytnut částečný přístup podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.
 - Nedošlo k přezkumu, zda je případně možné, pokud jde o právo žalobkyně na přístup, přijmout méně restriktivní opatření.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43; Zvl. vyd.01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 21. února 2022 – OG a další v. Komise

(Věc T-101/22)

(2022/C 165/47)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: OG, OH, OI a OJ (zástupce: D. Gómez Fernández, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2288 (¹) ze dne 21. prosince 2021, kterým se mění příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 (²) pokud jde o dobu uznávání certifikátů o očkování vydaných ve formátu digitálního certifikátu EU COVID uvádějícím dokončení základní očkovací řady;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci sedm žalobních důvodů.

1. První důvod vychází z porušení pravidel příslušnosti a čl. 290 odst. 1 SFEU.
 - V tomto ohledu se dovolávají překročení mandátu přenesené pravomoci Evropského parlamentu v článku 12 a čl. 5 odst. 2 nařízení 2021/953 a těch samých článků z důvodu nedodržení základních prvků zmocňujícího aktu a v každém případě vybočení z legislativního rámce definovaného základním legislativním aktem, neboť v případě vědeckých pokroků při zvládnání pandemie covidu-19 změny nejsou nezbytné.
2. Druhý důvod vychází z porušení pravidel příslušnosti a čl. 290 odst. 1 SFEU.
 - V tomto ohledu se dovolávají překročení mandátu přenesené pravomoci Evropského parlamentu v článku 13 a čl. 5 odst. 4 nařízení 2021/953 a těch samých článků. Došlo k porušení podstatných procesních náležitostí při uplatnění naléhavého postupu, aniž by pro to existoval specifický případ, nová vědecká data či existovaly naléhavé imperativní důvody, jak je vyžadováno.
3. Třetí důvod vychází z porušení základního práva na volný pohyb osob uznaného v článku 21 SFEU, článku 45 Listiny základních práv Evropské unie a článku 2 Protokolu č. 4 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, článku 27 směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 a zásady proporcionality.

- V tomto ohledu uvádí, že zavedená omezení neodpovídají důvodům veřejného zdraví a není prokázána ani jejich účinnost ani nezbytnost.
4. Čtvrtý důvod vychází z porušení Listiny základních práv, konkrétně rovnosti před zákonem (článek 20) a zákazu diskriminace (článek 21) a odpovídajících ustanovení Evropské úmluvy o lidských právech (EULP), když bylo bez vědeckého podkladu zavedeno rozdílné zacházení mezi plně očkovánými osobami a osobami, které obdrží posilovací dávku.
5. Pátý důvod vychází z porušení věcné příslušnosti.
- V tomto ohledu uplatňují porušení zásady svěřeni a článků 5 a 168 SFEU, protože ani Komise, ani EU nemají pravomoc přijímat opatření o povinném očkování, a to ani nepřímou prostřednictvím pravidla, že posilovací dávka je nutná, nemá-li dojít k automatickému zániku platnosti očkovacího certifikátu po uplynutí 270 dnů od dokončení základního očkování.
6. Šestý důvod vychází z porušení Listiny základních práv, konkrétně práva na svobodu (článek 6), respektování soukromého a rodinného života (článek 7), lidskou důstojnost (článek 1) a nedotknutelnost lidské osobnosti (článek 3) a odpovídajících ustanovení EULP, a toho, že bylo nepřímou nařízeno očkování posilující dávkou, aby se předešlo pozbytí platnosti očkovacího certifikátu.
7. Sedmý důvod vychází ze zneužití pravomoci.
- V tomto ohledu uplatňují porušení článku 18 EULP, neboť nařízením v přenesené pravomoci je sledován jiný, než určený účel. Jde o nepřímé uložení očkování posilovací dávkou, aby se předešlo automatickému pozbytí platnosti očkovacího certifikátu

- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2288 ze dne 21. prosince 2021, kterým se mění příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953, pokud jde o dobu uznávání certifikátů o očkování vydaných ve formátu digitálního certifikátu EU COVID uvádějícím dokončení základní očkovací řady (Úř. věst. L 458, 22.12.2021, s. 459).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 211, 15.6.2021, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. února 2022 – Transgourmet Ibérica v. EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Věc T-102/22)

(2022/C 165/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Španělsko) (zástupkyně: C. Duch Fonoll a I. Osinaga Lozano, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie Gourmet – Ochranná známka Evropské unie č. 8 143 653

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2021, ve věci R 862/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- vrátil věc odvolacímu senátu k vydání konečného rozhodnutí a

- uložil EUIPO a uložil dalšímu účastníku řízení nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení, které žalobkyni vznikly v tomto řízení a odvolacím řízení a řízení v prvním stupni.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 a relevantní judikatury.
- Porušení čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, nahláženého ve spojení s čl. 10 odst. 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625, a relevantní judikatury;
- Porušení čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001, nahláženého ve spojení s čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. února 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Věc T-106/22)

(2022/C 165/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikósie, Kypr) (zástupci: S. Malynicz, Barrister-at-Law, a C. Milbradt, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: M. J. Dairies EOOD (Sofie, Bulharsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie BBQLOUMI – Ochranná známka Evropské unie č. 12 898 029

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. prosince 2021 ve věci R 656/2021-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení, aby nesly vlastní náklady řízení a nahradily náklady řízení vynaložené žalobkyní v řízení o zrušení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 74 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

- Odvolací senát nerespektoval judikaturu Soudního dvora týkající se rozlišovací způsobilosti;
- Odvolací senát nesprávně přenesl důkazní břemeno za účelem prokázání požadované míry rozlišovací způsobilosti na majitelku dříve zapsané ochranné známky, žalobkyni;
- Odvolací senát neuvedl řádné odůvodnění pro zjištění, že starší kolektivní ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 28. února 2022 – Adegá Ponte da Boga v. EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Věc T-107/22)

(2022/C 165/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Adegá Ponte da Boga, SL (Ourense, Španělsko) (zástupkyně: C. Sueiras Villalobos, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie P3 DOMINIO DE TARES – Ochranná známka Evropské unie č. 16 691 651

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. prosince 2021, ve věci R 479/2021-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO a jakémukoliv vedlejšímu účastníkovi, který se případně bude účastnit tohoto řízení na podporu napadeného rozhodnutí, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. března 2022 – OK v. ESVČ

(Věc T-113/22)

(2022/C 165/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: OK (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- v souvislosti s žádostí o pomoc:
 - zrušil rozhodnutí ředitelky ESVČ pro lidské zdroje, jímž byla částečně zamítnuta jeho žádost o pomoc podaná z důvodu obtěžování a diskriminačního zacházení a které bylo oznámeno dne [důvěrně] ⁽¹⁾;
 - v případě potřeby zrušil rozhodnutí generálního tajemníka ESVČ, kterým byly zamítnuty jeho stížnosti [důvěrně] proti rozhodnutí o částečném zamítnutí shora uvedené žádosti o pomoc a které bylo oznámeno dne [důvěrně], a to v rozsahu, v němž doplňuje rozhodnutí ze dne 15. června 2021;
- v souvislosti s obsahem, působností a prováděním dohody ze dne [důvěrně] ve věci [důvěrně]:
 - zrušil dohodu ze dne [důvěrně] pro vadu souhlasu, ale také pro nedodržení jejích podmínek;
 - zrušil implicitní rozhodnutí, kterým byl žalobce zpětně k 1. lednu 2018 povýšen do platební třídy AD 14, tak jak mu bylo toto rozhodnutí sděleno předáním jeho platební pásky za květen 2021 a jak bylo formálně potvrzeno rozhodnutím generálního ředitele ESVČ pro lidské zdroje (orgán oprávněný ke jmenování) dne [důvěrně], a to v rozsahu, v němž je takto naplňována shora uvedená dohoda;
 - zrušil rozhodnutí generálního ředitele pro lidské zdroje ze dne 30. listopadu 2021, kterým ESVČ zamítla jeho stížnost [důvěrně] podanou z důvodu nevydání výslovného rozhodnutí o jeho povýšení do platební třídy AD 14 k 1. lednu 2018 a z důvodu, že ESVČ předložila v rámci věci [důvěrně] lživé prohlášení, jehož účelem a důsledkem bylo zkreslit názor Tribunalu a narušit možnost žalobce domoci se uplatnění zásady rovného zacházení;
- uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu majetkové újmy ve výši 52 400 eur a náhradu nemajetkové újmy v symbolické výši 1 eura;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení služebních povinností, z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí vůči úředníkovi, který se stal obětí obtěžování, z porušení Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a služebního řádu úředníků Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutečné situace týkající se obtěžování žalobce.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a z porušení článku 47 Listiny.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci a z porušení článku 227 SFEU a článku 44 Listiny.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že zkoumání žádosti o pomoc nebylo v souladu s rozhodnutím [důvěrně].

Na podporu žaloby proti implicitnímu rozhodnutí o povýšení a proti dohodě uzavřené v rámci věci [důvěrně] předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z podvodného jednání a z neplatnosti dohody uzavřené v rámci věci [důvěrně].
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení dohody a z účelového poukazování na překážku věci rozsouzené ze strany ESVČ.

⁽¹⁾ Skryté důvěrné údaje.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS